

които показватъ най близото опредѣленіе на иѣщо-
то или на каквиѣтата мѣ; както: са мѣх си бащ а-
мѣ го видѣ аз.

8) Неопредѣлени, които са зѣматъ на иѣщо-
сто съществѣтелното или прилагателното съ неотре-
дѣниз, иѣкога и ѳтриченъ начниъ; тѣ сж: иѣкой,
иѣщо, иѣкой, иѣщо, иѣкакжевъ, кой да
ѣ, кой быль да биль, иѣкой си, всакой,
дрѣгъ,

§ 44. Мѣстоимената са дѣлѣтъ на съществѣ-
телни и прилагателны:

1) Съществѣтели сж: азъ, ты; тѣи,
сѣбѣ, иѣщо; сѣбѣ, иѣма именѣтелиъ падѣжъ и
мѣжествениъ четъ; а каквѣ, що и слѣжитѣ съ нѣ-
го ѳставатъ ѣднѣкви за всѣкитѣ рѣдове.

Прилагателни мѣстоименѣ сж всѣкитѣ дрѣги.
Тѣ, както и прилагателнитѣ именѣ, имѣтъ три рѣда,
два чѣта и чѣтыри падѣжа, и са гласѣватъ въ днѣа своѣ-
щны съ съществѣтелнытѣ, кжмъ които са ѳтиѳлѣтъ.

Приличи на съществѣтелното
мѣстоимѣ.

1.

На пѣрвѣото лицѣ.

2.

На вѣторѣото лицѣ.

На всѣкитѣ рѣдове.

ѣд.

ѣд.

И. азъ

ты